

A Győri Ítéltábla a Győrött, 2017. március 23. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2016. október 27. napján kelt 4.B.332/2016/19. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A vádlottat 899.712 (nyolcszázkilencvenkilencezer-hétszáztizenkettő) Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során 5.000 (ötezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

Indokolás

A Tatabányai Törvényszék 2016. október 27. napján tartott nyilvános tárgyaláson hozott fenti számú ítéletével a 2016. január 6. napjától őrizetben, majd 2016.január 8. napjától előzetes letartóztatásban lévő **vádlottat** bűnösnek mondta ki emberölés büntetében (Btk. 160. § (1) bekezdés). Ezért 10 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította. Elrendelte, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett a törvényszék gazdasági hivatalánál Bj.264/2016.számon bevételezett bűnjelekről akként, hogy a lefoglalásukat megszüntetette és elrendelte egy részüknek a megsemmisítését, az 1. tételszám alatti kamerafelvétel iratokhoz történő csatolását, a fizetési felszólítás, munkáskabát, munkásnadrág, mobiltelefon, sim kártya, sd kártya, pendrive bűnjelek kiadását a vádlott részére.

Kötelezte vádlottat az elsőfokú eljárás során felmerült 843.253.- forint bűnügyi költség megfizetésére a Magyar Állam javára.

Az ítélet kihirdetésekor, ellene a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében.

Az ügyész tudomásul vette az elsőfokú ítéletet.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.345/2016/I. számú átiratában a jogorvoslati kérelmeket alaptalannak tartotta és az elsőfokú ítélet megváltoztatását csak a bűnügyi költség tekintetében indítványozta, egyebekben a helybenhagyására tett indítványt.

Az átiratban kifejtésre került, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva járt el, az ügyben megalapozott tényállást állapított meg, a vádlott bűnösségére levont következtetése és a cselekményének minősítése törvényes, a kiszabott büntetés megfelel a büntetési céloknak. A vádhatóság álláspontja szerint a bünteteskiszabási tényezők közül a beismerés nyomatékos, míg a büntetlen előélet nem kis nyomatékmal figyelembe vehető enyhítő körülmény a vádlott javára, másrészt a felelősség alóli menekülése, a holttest elásása, a környezet és a rendőrség tudatos félrevezetése, annak erkölcsileg elítélendő tartalma további súlyosító tényező a terhére.

A sértett hozzátartozója az igazságügyi miniszternek és a Győri Ítéltáblának címzett beadványaiban sérelmezte a hatóság nyomozás során végzett munkáját, amely a kihallgatásokra és a lefoglalásra vonatkozott, a vádlott ellen tett feljelentések miatt az eljárás megszüntetését, az áldozat autójának kivonását a forgalomból, amivel az örökös károsodott, a sértett után maradt egyes vagyontárgyak hiányát. Kifejtette azt a véleményét, hogy a vádlott bűnössége más bűncselekményekben - emberrablás, terrorizmus, nyereségvágyból való elkövetés, nekrofilia, kegyeletsértés - is megállapítható lenne. Részletezte azt is, hogy a gyermekük milyen ajándékokat kapott tőlük és a rokonuktól, hogy egy vidéki ház megvételére gyűjtött, a bűncselekmény elkövetése előtt és után a vádlott mit mondott, miként viselkedett. Kérte értesítését a vádlott szabadon bocsátásáról.

A vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen fenntartotta a fellebbezést. A perbeszédében osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját, hogy védence bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása, büntetlensége, megbánó magatartása nagyobb nyomatékú enyhítő körülmények, amelyekre figyelemmel, a büntetésének enyhítését tartotta indokoltnak.

Az ítéltábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője azonos tartalommal fenntartotta az átiratban foglalt indítványt. Perbeszédében, amelyet írásban is csatolt a jegyzőkönyvhöz arra tért ki, hogy a vádlott bűnösségét a bizonyítékok alátámasztják, tettét egyenes ölési szándékkal követte el. Bűnössége intellektuális közokirat - hamisításban is megállapítható lenne a valótlan tartalmú körözés kibocsátása folytán, de ez a bűncselekmény nem volt vád tárgyává téve. A vádlott féltékenységből eredő vitája a sértettel szokványos volt, a vádbeli napot megelőzően kezdődött és ez folytatódott addig, amíg az autóban a sértettet megütötte és megölte. Álláspontja szerint, a vádlott indulatának méltányolható indoka nincs, az valóban nem eredményezte az ölési cselekmény privilégizált esetének, az erős felindulásban történt elkövetés megállapíthatóságát. Mindvégig tudatosan cselekedett a vádlott, nem volt beszűkült a tudata. Megindokolta, hogy a vádlott javára értékelt beismerés és büntetlenség azért nem kismértékű enyhítő körülmények, mert a 44 éves vádlott lényegében rendezett életvitelt folytatott, beismerése a bűnösségére kiterjedt és a tényállás alapjául szolgált. Ugyanakkor az eltűnés kapcsán a hatóságnak és másoknak tett kijelentései a sértett személyes jogainak sérelmével jártak, amit a terhére kell értékelni.

Rámutatott, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget teljes egészében a vádlott köteles viselni, a két szakértői intézet megállapított költségei tekintetében is indítványozta a vádlott megfizetésre kötelezését.

Egyéb érdekelt sértetti hozzátartozó felszólalásában a beadványaiban írtakat fenntartotta.

A vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezés alapján a Tatabányai Törvényszék ítéletét a megelőző eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdésének megfelelően teljes körűen, a Be. 362. § alapján nyilvános ülésen bírálta felül.

Ennek eredményeként a jogorvoslati kérelmeket nem találta alaposnak.

A fellebbviteli főügyészség indítványa alapos.

Elsődlegesen az eljárási szabályok mikénti érvényesülését vizsgálta az ítélet tábla és ennek kapcsán olyan mulasztást, ami az érdemi felülbírálatot akadályozná, illetve amelyet a másodfokú eljárásban kellett volna orvosolni, nem tárt fel.

Megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, ennek során a résztvevő érdekeltek jogai nem sérültek. A nyomozóhatóság az eljárási szabályoknak megfelelő módon gyűjtötte össze a bizonyítékokat, felderítő munkája törvényes, ezért a bizonyíték egyikét sem kellett az értékelés köréből kirekeszteni, következésképpen a másodfokú felülbírálat valamennyi első fokon értékelt bizonyítékra kiterjedhetett.

A rendelkezésre álló bizonyítási eszközöket a törvényszék teljes körűen a tárgyalás részévé tette, ügyfelderítési kötelezettségét ezáltal teljesítette. A tárgyaláson kihallgatta a vádlottat, a tanúk vallomását indítványra felolvasta, a szakértőket kihallgatta, ismertette az okirati bizonyítékokat. A mindezekből a bizonyítási eszközökből származó bizonyítékokat egyenként és egymással összevetve vizsgálta és az értékelés eredményét a vádlott büntetőjogi felelősségének megítélése szempontjából valamennyi lényeges momentumra kitérve, az ítéletben bemutatta.

A tényállás megállapításához az ügyben a vádlott vallomásán kívül számos terhelő bizonyíték áll rendelkezésre, így az boncolási jegyzőkönyv adatai, igazságügyi szakértői vélemények, kamera felvétel, a személyi, tárgyi, okirati bizonyítékok, mint a helyszíni szemle során feltárt adatok, híváslisták, az útdíjfizetési szolgáltató adatai, a rendőrségi bejelentés iratanyagának tartalma a sértett eltűnéséről, a rendőri jelentések.

A vádlott a bűncselekmény elkövetését követően két héttel bejelentést tett a Győri Rendőrkapitányságon a sértett eltűnéséről, az ekkori kijelentéseit rögzítették. A tanúk vallomása tartalmazza, hogy a vádlott nekik milyen információkat mondott a sértett külföldre távozásáról, előttük hogyan viselkedett.

A sértett személyének kilétét a holttest megtalálása után a genetikai szakértő véleménye leigazolja. A helyszíni szemle során rögzítették az idegenkezűséget, a halál bekövetkezésének vélelmezett idejét, a boncolás eredményeként a sértett sérülésének jellegzetességeit, a halál közvetlen okát. Az együttes igazságügyi orvosszakértői vélemény a helyszíni körülményeket és a sértett megtaláláskori állapotát figyelembe véve szolgáltatott tényadatokat.

A vádlott mozgását a vádbeli napon az útdíszolgáltató és a telefonszolgáltató adatai alapján végig lehetett követni, hogy hol járt gépkocsival, a kamerafelvétel pedig a k.-i ásó vásárláshoz szolgáltatott a tényállás megállapításához adatokat.

A vádlottnak az eljárás során tett vallomásait az egyéb bizonyítékokkal összevetve állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy melyek azok a vallomásrészek, amelyek a bizonyítékok körébe

beilleszthetők. A bűncselekmény elkövetését a vádlott kezdetektől beismerte, magát az ölési cselekményt nem vitatta, de a halálhoz vezető mozzanatokra emlékeztetének kihagyására hivatkozva nem tért ki, az eljárás előre haladtával egyre több részletkörülmenyt mondott el a történetekről. A bűnösségével kapcsolatban a védekezése annak elfogadtatására irányult, hogy a sértett magatartása váltotta ki a felindultságát, hogy a felesége kiabált vele, meg is ütötte, a lányát szidalmazta, nem akarta megölni, a mellkasához szorította a fejét és nem vette észre, hogy elhunyt, csak egy alkalommal ütötte meg, a sértett nem védekezett.

Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy az elkövetés módját tekintve mindez a vádlotti védekezés elfogadható-e a tényállás alapjául. Erre nézve ítéleti megállapítása a szakértői bizonyítás objektív anyagán alapul.

Az igazságügyi orvosszakértők a boncjegyzőkönyv adatain nyugvó véleményükben és a tárgyaláson szóban nyilatkoztak arra, hogy milyen elváltozások voltak a sértett testén, az erőbehatás mértékére, hol helyezkedtek el a sérülései, mi volt a halálának a közvetlen oka és egyértelműsítették a vádlott védekezésével szemben, hogy a sértett nyakának elszorítása legalább 2-3 percig előlről két kézzel nagy erővel történt, a sértett ekkor még eszméleténél volt, reflexszerűen védekezett, a vádlott legalább három alkalommal meg is ütötte.

Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy közvetlenül a haláleset előtt mi volt a konfliktus oka a sértett és a vádlott között. A vádlott a történetek felidézésénél igyekezett minden olyan okot felhozni, ami tompíthatja a büntetőjogi felelősségét. A törvényszék helytálló mérlegeléssel a cselekmény motivációjára nézve a tényállás megállapításánál a vádlotti vallomások közül nem fogadta el, hogy a felindultságát a feleségének a vádlott lányát ért kijelentése okozta, ugyanis a korábbi nyilatkozatai tükrében eziránt ésszerű kétely merül fel.

A vádlott vallomásán kívül, az ügyben tanúvallomások állnak rendelkezésre és leigazolják, hogy a házastársak viszonya elnehezült a kölcsönös féltékenységre és az anyagiak miatt. A vádbeli napon sem volt rendkívüli esemény a házastársak veszekedése, a megelőző este ismételt kialakult vita vezetett a vádlotti cselekmény elkövetéséhez. A pszichológus szakértői vélemény feltárta a vádlott személyiségét, amely szerint viselkedésének jellemzője a felfokozott érzelem. Az elmeorvos szakértői véleményre figyelemmel állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a cselekmény elkövetésekor a vádlott beszámítási képességére nézve korlátozó vagy kizáró tényező nem állt fenn, a történetek felidézésére elmeállapotánál fogva képes lett volna, de azt elfojtotta magában. A tényállás alapjául a konkrét kiváltó ok tekintetében mindezek tükrében az első és a következő folytatódó, majd a helyszíni kihallgatásai alkalmával gyanúsítottként azonosan elmondott nyilatkozatait lehetett elfogadni. Ítéleti bizonyossággal tehát az állapítható meg, hogy az indulat által vezérelt és féltékenységre hajlamos vádlott nem tudott belenyugodni abba, hogy a sértett el akarja őt hagyni, ettől jött olyan indulatba, amit nem kontrollált és megfojtotta a feleségét.

Az ítéleti tényállás a fentiekben kifejtetteknek megfelelően, az értékelt bizonyítékokkal összhangban áll, nem szenved Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibában, hiányosságban, ezért határozatát az ítélet tábla erre alapította.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen állapította meg a vádlott bűnösségét, a cselekmény jogi minősítése is törvényes.

Az elsőfokú bíróság a jogi indokolás körében foglalkozott a cselekmény privilégizált esetként való minősítésének kérdésével és annak megállapítását okszerűen vetette el.

Az erős felindulásban elkövetett emberölés törvényi tényállása alá az a magatartás vonható, amikor az elkövető méltányosságot megjelenítő és rajta kívülálló okból származó erős, de éplélektani alapon létrejött indulat hatása alatt cselekszik.

A tényállás tartalmazza, hogy szerelemfáltásból a házastársak többször is veszekedtek, a vádbeli alkalommal is szóba került, hogy a sértett el kívánja hagyni a vádlottat, ezt a helyzetet nem akarta elfogadni, megverte a feleségét, majd fejét leszorítva, megfojtotta. A vádlott felfokozott, túlméretezett indulata nem a beszámítási képessége hiányának vagy korlátozottságának következménye, az éplélektani alapon alakult ki. Mivel indulata nem méltányolható külső okból keletkezett, cselekményének erős felindulásban elkövetett emberölésként való minősítése nem állapítható meg, azt helytállóan az emberölés alapesetének kellett minősíteni.

Az ítélet tábla egyetértett a törvényszék jogi következtetésével, hogy a tényállásban rögzített kivitelezési mód mellett a vádlott szándéka nem csupán testi sértés okozására irányult. A sértett életének elvételére irányuló egyenes szándékkal követte el a tettét, kifejezetten kívánta házastársa halálát, amikor két kézzel, nagy erővel addig szorította a védekező sértett nyakát, amíg már nem lélegzett.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál figyelembe vehető súlyosító, enyhítő tényezőket teljes körűen feltárta és elemezte, ezekhez képest új és a büntetési tételkereten belül a középértéken kiszabott büntetés enyhítését megalapozó okot nem tárt fel.

A bűncselekmény tárgyi súlya jelentős, annak konkrét társadalomra veszélyességét növeli, hogy a vádlott a nála gyengébb fizikumú házastársa sérelmére követte el bosszúból, azért mert el akarta őt hagyni. Azok az indokok, amelyekkel felesége eltűnését másoknak indokolta, a sértett személyére súlyosan sértőek, ezt és a holttest eltüntetésének megrázó voltaival együtt a terhére kell értékelni. A beismerő vallomásának csekély a nyomatéka, mivel csak a rá terelődő gyanú hatására ismerte el, hogy megölte a feleségét, de a felelősségét többször módosított vallomásaiban mindvégig hárította és a beismerése nélkül is meg lehetett a tényállást az egyéb bizonyítékok alapján állapítani. A terhére rótt bűncselekmény mellett, nincs jelentősége a büntetlenségének, rendezett életvezetése csak kisebb nyomatéku enyhítő tényező a javára.

Mindezeket figyelembe véve, nem eltúlzott, inkább enyhe a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés, ezért az ítélet tábla nem látott lehetőséget a középérték alatti szabadságvesztés büntetés alkalmazására és az enyhítésére irányuló fellebbezésnek nem adott helyt.

A bűnügyi költség összege 899.712.-forint, amelybe az elsőfokú bíróság tévedésből nem számította bele a költségjegyzék 13., 14 és 15. tételszáma alatt felvett és két szakértői intézet részére előlegezett költségeket, holott a vádlott az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget teljes egészében köteles viselni.

A fentiekre figyelemmel, az ítélet tábla a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege tekintetében az elsőfokú ítéletet a Be. 372. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk. 92.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetését követően előzetes fogvatartásban töltött idő tovább folyó beszámításáról a másodfokú határozat meghozatalának napjáig.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban merült fel bűnügyi költség, a megfizetésére vonatkozó rendelkezés a Be. 338. § (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2017. március 23.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Németh Balázs sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Tatabányai Törvényszék 2016. október 27. napján kelt 4.B.332/2016/19. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2017. március 23.

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: